

REGLUGERÐ

um gildistöku tiltekinna gerða Evrópusambandsins um aðskotaefni í matvælum.

1. gr.

Ákvæði samningsins um Evrópska efnahagssvæðið sem vísað er til í XII. kafla, II. viðauka, skulu öðlast gildi með breytingum og viðbótum sem leiðir af II. viðauka, bókun 1 við samninginn og öðrum ákvæðum hans. Á grundvelli eftirtalinna ákvarðana sameiginlegu EES nefndarinnar öðlast eftirfarandi EB gerðir gildi hér á landi:

- a) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001, frá 8. mars 2001 þar sem sett eru hámarksgildi fyrir tiltekin mengunarefni í matvælum. Reglugerðin var felld inn í EES samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES nefndarinnar nr. 81 frá 25. júní 2002 og var birt í EES viðbæti 3. október 2002.
- b) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 2357/2001, frá 29. nóvember 2001 um breytingu á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 þar sem sett eru hámarksgildi fyrir tiltekin mengunarefni í matvælum. Reglugerðin var felld inn í EES samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES nefndarinnar nr. 81 frá 25. júní 2002 og var birt í EES viðbæti 3. október 2002.
- c) Reglugerð framkvæmdastjórnar (EB) nr. 257/2002, frá 12. febrúar 2002, um breytingu á reglugerð (EB) nr. 194/97 þar sem sett eru hámarksgildi fyrir tiltekin mengunarefni í matvælum og breytingu á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001, þar sem sett eru hámarksgildi fyrir tiltekin mengunarefni í matvælum. Reglugerðin var felld inn í EES samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES nefndarinnar nr. 100 frá 12. júlí 2002 og var birt í EES viðbæti 31. október 2002.

Framangreindar EB-gerðir eru birtar sem fylgiskjal 1-3 við reglugerð þessa.

2. gr.

Heilbrigðisnefndir sveitarfélaga undir yfirumsjón Umhverfisstofnunar fara með eftirlit með því að ákvæðum þessarar reglugerðar sé framfylgt nema annað sé ákvarðað samkvæmt lögum eða sérreglum.

3. gr.

Með brot gegn reglugerð þessari skal farið samkvæmt lögum nr. 93/1995 um matvæli, með síðari breytingum samanber og lögum nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 18. gr. laga nr. 93/1995 um matvæli samanber og lögum nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir, með síðari breytingum.

Við birtingu þessarar reglugerðar falla brott eftirtaldir viðaukar við reglugerð nr. 284/2002 um aðskotaefni í matvælum: viðauki 3 að því er varðar blý, dioxín, kadmín, PCBefni og 3-MCPD; viðauki 4 og viðauki 5. Auk þess fellur niður reglugerð nr. 357/2002 um breytingu á reglugerð nr. 284/2002 um aðskotaefni í matvælum.

Reglugerðin öðlast gildi við birtingu. Við gildistöku reglugerðar þessarar fellur úr gildi reglugerð nr. 97/2003 um gildistöku tiltekinna gerða Evrópusambandsins um aðskotaefni í matvælum.

Umhverfissráðuneytinu, 20. ágúst 2003.

F. h. r.

Magnús Jóhannesson.

Sigríður Auður Arnardóttir.

Fylgiskjal 1.**REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 466/2001**

frá 8. mars 2001

um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 315/93 frá
8. febrúar 1993 um málsmeðferð bandalagsins vegna
mengunarefna í matvælum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 2. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 315/93 skal ákvarða hámarksviðmiðunargildi fyrir tiltekin mengunarefni í matvælum í því skyni að stuðla að almannaeilbrigði. Samþykkja skal fyrrnefnd hámarksviðmiðunargildi í formi bandalagsskrár sem ekki er tæmandi og geta þar komið fram gildi fyrir sama mengunarefni í ólíkum matvælum. Heimilt er tilgreina þær sýnatöku- og greiningaraðferðir sem nota ber.
- 2) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 194/97 frá 31. janúar 1997 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1566/1999 ⁽³⁾, hefur verið breytt alloft. Þar sem um frekari breytingar verður að ræða er réttast endursemjá hana til glöggvunar.
- 3) Mikilvægt er, til að stuðla að almannaeilbrigði, að mengunarefnum sé haldið við gildi sem eru viðunandi

í eiturefnafræðilegu tilliti. Draga verður enn frekar úr tilvist mengunarefna þar sem því verður við komið með góðum framleiðslu- eða landbúnaðarháttum í því skyni að bæta heilsuvernd, einkum hjá viðkvæmum hópum íbúanna.

- 4) Með hliðsjón af ósamræmi milli laga aðildarríkjanna, að því er varðar hámarksviðmiðunargildi fyrir mengunarefni í tilteknum matvælum og hættu á rökun á samkeppni af þeim sökum, er nauðsynlegt að gera ráðstafanir í bandalaginu í því skyni að stuðla að heildstæðum markaði og halda jafnframt meðalhófs-regluna í heiðri.
- 5) Aðildarríkin skulu samþykkja viðeigandi ráðstafanir til þess að hafa eftirlit með magni mengunarefna í matvælum.
- 6) Til þessa hafa ekki verið sett í löggjöf bandalagsins hámarksviðmiðunargildi fyrir mengunarefni í matvælum, ætluðum ung- og smábörnum sem falla undir tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/321/EBE ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 1999/50/EB ⁽⁵⁾, og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/5/EB ⁽⁶⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 1999/39/EB ⁽⁷⁾. Að höfðu samráði við vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar um matvæli skulu hámarksviðmiðunargildi fyrir þessi matvæli ákvörðuð eins fljótt og auðið er. Fram að þeim tíma skulu þau gildi, sem sett eru í þessari reglugerð, einnig gilda um þessi matvæli svo fremi innlend löggjöf hafi ekki sett strangari mörk.

⁽¹⁾ Stjtuð. EB L 37, 13.2.1993, bls. 1.⁽²⁾ Stjtuð. EB L 31, 1.2.1997, bls. 48.⁽³⁾ Stjtuð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 17.⁽⁴⁾ Stjtuð. EB L 175, 4.7.1991, bls. 35.⁽⁵⁾ Stjtuð. EB L 139, 2.6.1999, bls. 29.⁽⁶⁾ Stjtuð. EB L 49, 28.2.1996, bls. 17.⁽⁷⁾ Stjtuð. EB L 124, 18.5.1999, bls. 8.

- 7) Til að forðast þynningu skulu matvælainnihaldsefni, sem notuð eru við framleiðslu samsettra matvæla, samræmast þeim hámarksviðmiðunargildum sem sett eru í þessari reglugerð áður en þeim er bætt í fyrrnefnd samsett matvæli.
- 8) Menn fá nítröt aðallega úr grænmeti. Í álitserð sinni frá 22. september 1995 lýsir vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar um matvæli því yfir að heildarneysla nitrata sé almennt langt undir viðteknum dagskammti. Nefndin mælti þó með því að áframhald yrði á þeirri viðleitni að draga úr váhrifum nitrata samfara neyslu matvæla og vatns, þar sem nítröt geta breyst í nítrít og nítrósamín, og hvatti til þess að teknar yrðu upp góðar starfsvenjur í landbúnaði til þess að tryggja eins lágt nítratmagn og kostur er. Vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar um matvæli lagði áherslu á að áhyggjur af tilvist nitrats ættu ekki að verða til þess að letja fólk til að auka grænmetisneyslu þar sem grænmeti gegnir mikilvægu næringarhlutverki og er mikilvægur hluti af heilsuvernd.
- 9) Sérstakar ráðstafanir, sem miða að því að ná betri tókum á uppsprettum nitrats, og reglur um góðar starfsvenjur í landbúnaði geta stuðlað að því að minnka nítratmagn í grænmeti. Veðurskilyrði hafa þó einnig áhrif á magn nitrata í ákveðnum grænmetis- tegundum. Því ber að ákveða breytileg hámarks- viðmiðunargildi fyrir nítrat í grænmeti eftir árstíma. Veðurskilyrði eru mjög ólík frá einu svæði til annars í bandalaginu. Því ber að heimila aðildarríkjunum að leyfa á aðlögunartímabili markaðssetningu salats og spínats sem er ræktað og ætlað til neyslu á yfirráðasvæði þeirra og inniheldur nítrat í ríkari mæli en mælt er fyrir um í liðum 1.1 og 1.3 í I. viðauka, að því tilskildu að það fyrirfinnst í því magni sem er viðunandi með tilliti til almannaeilbrigðis.
- 10) Salat- og spínatframleiðendum, með staðfestu í þeim aðildarríkjum sem hafa gefið fyrrnefnd leyfi, ber að breyta búskaparháttum sínum smám saman með því að beita þeim góðu starfsvenjum sem er mælt með á landsvísu, þannig að þeir geti í lok aðlögunartímabilsins uppfyllt skilyrði um hámarksviðmiðunargildi sem mælt er fyrir um á vettvangi bandalagsins. Æskilegt er að sameiginlegum gildum verði komið á eins fljótt og auðið er.
- 11) Hámarksviðmiðunargildin, sem eru ákveðin fyrir salat og spínat, skulu endurskoðuð og, sé þess nokkur kostur, lækkuð fyrir 1. janúar 2002. Endurskoðunin mun byggjast á eftirliti aðildarríkjanna og beitingu reglna um góðar starfsvenjur í landbúnaði með það í huga að fastsetja eins lág hámarksviðmiðunargildi og mögulegt er.
- 12) Við eftirlit með nítratmagni í salati og spínati og beitingu reglna um góðar starfsvenjur skal notast við aðferðir sem eru í samræmi við þau markmið og þær niðurstöður sem fást með eftirliti, einkum með tilliti til áhættu og fenginnar reynslu. Fylgst verður nákvæmlega með beitingu reglna um góðar starfs- venjur í landbúnaði í nokkrum aðildarríkjum. Aðildarríkjunum ber því að tilkynna árlega um niður- stöðurnar úr eftirliti sínu og gefa skýrslu um ráð- stafanir sem eru gerðar og um framfarir í kjölfar þess að reglum um góðar starfsvenjur í landbúnaði hefur verið beitt í því skyni að minnka nítratmagn og að aðildarríkin skiptist árlega á skoðunum um fyrrnefndar skýrslur.
- 13) Lægri gildi eru ákveðin fyrir salat sem er ræktað undir berum himni en það sem er ræktað undir gleri og í því skyni að tryggja virkt eftirlit skulu mörkin, sem eru ákveðin fyrir salat sem er ræktað undir berum himni, einnig gilda um salat sem er ræktað undir gleri ef ekki er um nákvæmar merkingar að ræða.
- 14) Aflatoxín eru sveppaeitur sem myndast í tilteknum tegundum könnusveppa (*Aspergillus*) sem þrífast þar sem heitt er og rakt. Aflatoxín eru krabbameins- valdandi erfðaeitur og geta fundist í mörgum fæðu- tegundum. Fyrir þessi efni eru engin skilgreind mörk þar sem gera má ráð fyrir að viðkomandi efni, væru þau undir mörkunum, hafi engin skaðleg áhrif. Af þessum sökum er ekki hægt að ákvarða leyfilegan hámarksdagskammt. Núverandi vísinda- og tækni- þekking og framfarir, sem orðið hafa á sviði framleiðslu og geymslu, hafa ekki komið í veg fyrir vöxt þessara myglusveppa og þar af leiðandi hefur ekki reynst mögulegt að tryggja að aflatoxín finnst alls ekki í matvælum. Af þessum sökum er hyggi- legast að ákvarða eins lág mörk og framast er unnt.
- 15) Hvetja ber til allra aðgerða sem miða að því að bæta aðferðir við framleiðslu, uppskeru og geymslu sem draga úr líkum á að myglusveppir þrífist. Aflatoxín eru flokkur efna sem nær til fjölda efnasambanda með mismunandi eiturverkun og þau eru misjafnlega algeng í matvælum. Aflatoxín B1 er langeitraðast þessara efnasambanda. Til öryggis er ráðlegt að takmarka bæði heildarmagn aflatoxína í matvælum (efnasamböndin B1, B2, G1 og G2) og innihald aflatoxíns B1. Aflatoxín M1 er efnaskiptaafurð aflatoxíns B1 og finnst í mjólk og mjólkurafurðum úr dýrum sem hafa fengið mengað fóður. Þótt aflatoxín M1 sé ekki talið jafnhættulegt krabbameinsvaldandi erfðaeitur og aflatoxín B1 er nauðsynlegt að koma í veg fyrir að það finnst í mjólk og mjólkurafurðum, ætluðum til manneldis, einkum ef þessar afurðir eru ætlaðar ungunum börnum.

- 16) Viðurkennt er að draga megi úr innihaldi aflatoxína í jarðhnetum, hnetum og þurrkuðum ávöxtum með flokkun eða öðrum aðferðum. Til þess að draga sem mest úr áhrifum á verslun skal leyfa meira innihald aflatoxína í þeim afurðum sem eru ekki ætlaðar beint til mannelis eða eru innihaldsefni í matvælum. Í þeim tilvikum er hámarksviðmiðunargildi fyrir aflatoxín ákvarðað þannig að tekið er tillit bæði til mögulegs árangurs af framangreindum aðferðum, að því er varðar jarðhnetur, hnetur og þurrkaða ávexti, og til þeirrar nauðsynjar að virða þau mörk sem sett hafa verið og gilda um þessar afurðir sem ætlaðar eru beint til mannelis eða nota á sem innihaldsefni í matvælum þegar þær hafa verið meðhöndlaðar með fyrtgreindum aðferðum. Að því er varðar korn er ekki hægt að útiloka að draga megi úr aflatoxínmengum með flokkun eða öðrum aflrænum aðferðum. Til þess að ganga úr skugga um raunverulegan árangur þessara aðferða og, ef nauðsyn ber til, til þess að ákvarða sérstök hámarksviðmiðunargildi fyrir óunnið korn er gert ráð fyrir að ákvæði um hámarksviðmiðunargildi í I. viðauka gildi í takmarkaðan tíma og eingöngu um korn og unnar afurðir úr því sem ætlaðar eru beint til mannelis eða til nota sem innihaldsefni í matvælum. Ef gögn, sem réttlæta það að ákvarðað verði sérstakt hámarksviðmiðunargildi fyrir óunnið korn, liggja ekki fyrir innan nánar tiltekins tíma skal hámarksviðmiðunargildið fyrir korn og afurðir sem eru unnar úr því, ætluð beint til mannelis eða til nota sem innihaldsefni í matvælum, einnig gilda um óunnið korn.
- 17) Nauðsynlegt er að gefa upp til hvers á að nota þær afurðir sem hér er um að ræða með því að merkja þær á viðeigandi hátt svo að unnt sé að hafa fullnægjandi eftirlit með þeim með tilliti til hinna ýmsu ákvæða um hámarksviðmiðunargildi sem sett hafa verið. Afurðir, sem innihalda meira af aflatoxínum en heimilt er samkvæmt ákvæðum um hámarksviðmiðunargildi, mega ekki fara í dreifingu, hvorki óbreyttar, blandaðar öðrum matvælum né sem innihaldsefni í öðrum matvælum. Samkvæmt 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 315/93 geta aðildarríkin haldið í gildi innlendum ákvæðum sem varða leyfilegt hámark aflatoxína í tilteknum matvælum hafi ekki verið sett nein bandalagsákvæði um þau.
- 18) Ísog blýs getur verið alvarleg ógnun við almannaheilbrigði. Blý getur dregið úr vitsmunabroska og vitrænni færni hjá börnum og hækkuðum blóðþrýstingi og hjarta- og æðasjúkdómum í fullorðnum. Undanfarinn áratug hefur blýmagn í matvælum minnkað verulega vegna skilnings á því að blý er heilsufarsvandamál og átaks í að minnka losun blýs á upprunastað og aukinnar gæðtryggingar við íðefnagreiningu. Vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar um matvæli komst að þeirri niðurstöðu í álitsgerð sinni frá 19. júní 1992 að meðalmagn blýs í matvælum virtist ekki gefa tilefni til ótta en þó beri að gera ráðstafanir til lengri tíma sem miði að því að lækka meðalmagn blýs í matvælum. Því ættu hámarksviðmiðunargildi að vera eins lág og mögulegt er.
- 19) Kadmíum getur safnast fyrir í mannlíkamanum og getur valdið nýmatruflunum, beinskemmdum og dregið úr frjósemi. Ekki er hægt að útiloka að það sé krabbameinsvaldur hjá mönnum. Í álitsgerð sinni frá 2. júní 1995 mælti vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar um matvæli með frekara átaki til að draga úr váhrifum af völdum kadmíums sem verða vegna neyslu matvæla þar sem þau eru helsta uppspretta neyslu manna á kadmíumi. Því ættu hámarksviðmiðunargildi að vera eins lág og mögulegt er.
- 20) Metýlkvikasilfur getur valdið breytingum á eðlilegum heilaproksa ungbarna og getur við hærri gildi valdið taugaskemmdum í fullorðnum. Það eru einkum fiskur og fiskafurðir sem verða fyrir kvikasilfursmengun. Til að vernda almannaheilbrigði er í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 93/351/EBE ⁽¹⁾ mælt fyrir um hámarksviðmiðunargildi fyrir kvikasilfur í fiskafurðum. Með skírskotun til gagnsæis skulu viðeigandi ráðstafanir, sem mælt er fyrir um í þeirri ákvörðun, felldar inn í þessa reglugerð og uppfærðar. Mörkin skulu vera eins lág og mögulegt er, að teknu tilliti til þess að af lífeðlisfræðilegum ástæðum safnast meira kvikasilfur fyrir í vefjum tiltekinnna dýrategunda en annarra.
- 21) Við ákveðin skilyrði verður 3-mónóklórprópan-1,2-díol (3-MCPD) til við vinnslu matvæla. Einkum verður það til við framleiðslu á „vatnsrofnu jurta-prótíni“, sem er bragðaukandi matvælainnihaldsefni, framleitt með sýruvatnsrofsaðferð (acid-HVP). Með breyttu framleiðsluferli hefur á undanförunum árum náðst veruleg lækkun á 3-MCPD í framangreindri afurð. Nýlega hafa ýmis aðildarríki einnig tilkynnt um hátt innihald 3-MCPD í ákveðnum sýnishornum af sojasósu. Til að framfylgja góðum framleiðsluháttum og vernda heilsu neytenda skal setja hámarksviðmiðunargildi fyrir 3-MCPD. Vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar um matvæli lagði til í álitsgerð sinni frá 16. desember 1994, sem var staðfest 12. júní 1997, að líta bæri á 3-MCPD sem krabbameinsvaldandi erfðaeitur og að leifar 3-MCPD í matvælum ættu að vera ógreinanlegar. Nýlegar eiturefnarannsóknir benda til þess að efnið sé ekki krabbameinsvaldandi erfðaeitur í lífi.

(¹) Stjóð. EB L 144, 16.6.1993, bls. 23.

- 22) Hámarksviðmiðunargildin fyrir 3-MCPD í I. viðauka byggjast á álitni vísindanefndar framkvæmdastjórnarinnar um matvæli. Vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar um matvæli mun endurmeta eiturhrif 3-MCPD í ljósi nýrra rannsókna. Um leið og nýtt álit vísindanefndar framkvæmdastjórnarinnar um matvæli liggur fyrir skulu hámarksviðmiðunargildin endurmetin. Þess er farið á leit við aðildarríkin að þau rannsaki hvort önnur matvæli innihaldi 3-MCPD til að hægt sé að meta þörfina á því að setja hámarksviðmiðunargildi fyrir önnur matvæli.
- 23) Reglulega skal endurskoða öll hámarksviðmiðunargildi, sem samþykkt eru innan bandalagsins, með hliðsjón af framförum í vísindum og tækni og bættum framleiðsluáðferðum og starfsvenjum í landbúnaði með stöðuga lækun hámarksviðmiðunargilda að markmiði.
- 24) Ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMPYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

1. Þegar matvælin, sem um getur í I. viðauka, eru markaðssett mega þau ekki innihalda mengunarefni yfir þeim mörkum sem þar eru tilgreind.
2. Hámarksviðmiðunargildin, sem tilgreind eru í I. viðauka, skulu gilda um ætan hluta fyrrgreindra matvæla.
3. Beita ber þeim sýnatöku- og greiningaraðferðum sem eru tilgreindar í I. viðauka.

2. gr.

1. Þegar um er að ræða afurðir, aðrar en þær sem um getur í 1. mgr. 4. gr., sem eru þurrkaðar, þynntar, unnar eða sem samanstanda af meira en einu innihaldsefni skal mælt fyrir um hámarksviðmiðunargildið í I. viðauka, að teknu tilliti til:
- a) breytinga á styrk mengunarefnis sem verða við þurrkun eða þynningu,
- b) breytinga á styrk mengunarefnis sem verða við vinnslu,
- c) innbyrðis hlutfalla innihaldsefnanna í afurðinni og
- d) magngreiningarmarka.

Fyrsti undirliður skal gilda í þeim tilfellum þegar ekki hafa verið sett hámarksviðmiðunargildi fyrir þessar þurrkuðu, þynntu, unnu eða samsettu afurðir.

2. Hámarksviðmiðunargildi, sem tilgreind eru í I. viðauka, skulu einnig gilda um matvæli, ætluðum ung- og smábörnum, sem tilskipun 91/321/EBE og tilskipun 96/5/EB gilda um, í þeim tilfellum þegar ekki hafa verið sett strangari gildi fyrir tilgreind matvæli í innlendra löggjöf, að teknu tilliti til breytinga á styrk mengunarefnis sem verða vegna þurrkunar, þynningar eða vinnslu og hlutfallslegs styrks innihaldsefnisins í afurðinni. Ákvarða skal sérstök hámarksviðmiðunargildi fyrir mengunarefni í þessum matvælum eigi síðar en 5. apríl 2004.

3. Með fyrirvara um 1. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr. er óheimilt að nota afurðir, sem ekki samræmast hámarksviðmiðunargildunum í I. viðauka, sem matvælainnihaldsefni til framleiðslu á samsettum matvælum.

3. gr.

1. Aðildarríkjunum er heimilt, þegar ástæður leyfa, að heimila tímabundið markaðssetningu salats og fersks spínats sem er ræktað og ætlað til neyslu á yfirráðasvæði þeirra og innihalda nítrat í ríkara mæli en mælt er fyrir um í liðum 1.1 og 1.3 í I. viðauka, að því tilskildu að góðar starfsvenjur séu hafðar í heiðri í því skyni að ná í áföngum þeim mörkum sem mælt er fyrir um á vettvangi bandalagsins. Aðildarríkin skulu tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni á hverju ári hvaða aðgerða gripíð hefur verið til vegna framkæmdar á ákvæðum fyrsta undirliðar.

2. Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 30. júní ár hvert, tilkynna nefndinni um niðurstöður eftirlits þeirra og gefa skýrslu um ráðstafanir, sem hafa verið gerðar, og framfarir að því er varðar að beita og endurbæta reglur um góðar starfsvenjur í landbúnaði með tilliti til þess að minnka nítratmagn í salati og spínati. Þessar upplýsingar skulu og innihalda þau gögn sem reglur þeirra um góðar starfsvenjur eru byggðar á.

3. Aðildarríki, sem beita ekki ákvæðum 1. mgr., skulu hafa eftirlit með nítratmagni í salati og spínati og beita reglum um góðar starfsvenjur og notast til þess við aðferðir sem eru í samræmi við sett markmið og niðurstöður sem fást með eftirliti, einkum í ljósi þeirrar áhættu, sem er fyrir hendi, og fenginnar reynslu.

4. gr.

1. Þau ákvæði um hámarksviðmiðunargildi, sem gilda um afurðirnar sem mælt er fyrir um í liðum 2.1.1.1 og 2.1.2.1 í viðaukanum, skulu einnig gilda um unnar afurðir úr þeim hafi ekki verið sett sérstök ákvæði um hámarksviðmiðunargildi í þessum unnu afurðum sem er um að ræða.

2. Að því er varðar afurðirnar sem um getur í lið 2.1 í I. viðauka er lagt bann við því:

- a) að blanda afurðum, sem samræmast þeim ákvæðum um hámarksviðmiðunargildi sem mælt er fyrir um í viðaukanum, saman við afurðir sem innihalda meira en hámarksviðmiðunargildi eða blanda afurðum, sem á að flokka eða meðhöndla með aflrænum aðferðum, saman við afurðir sem eru ætlaðar beint til mannelis eða á að nota sem innihaldsefni í matvælum,
- b) að nota afurðir, sem samræmast ekki þeim ákvæðum um hámarksviðmiðunargildi sem mælt er fyrir um í liðum 2.1.1.1, 2.1.2.1 og 2.1.3 í I. viðauka, sem innihaldsefni við framleiðslu á öðrum matvælum,
- c) að afeitra afurðir með efnameðhöndlun.

3. Setja má á markað jarðhnetur, hnetur og þurrkaða ávexti, sem samræmast ekki þeim ákvæðum um hámarksviðmiðunargildi aflatoxína sem mælt er fyrir um í lið 2.1.1.1 í I. viðauka, og korn, sem samræmist ekki þeim ákvæðum um hámarksviðmiðunargildi sem mælt er fyrir um í lið 2.1.2.1, að því tilskildu að þessar afurðir:

- a) séu hvorki ætlaðar beint til mannelis né til nota sem innihaldsefni í matvælum,
- b) samræmist þeim ákvæðum um hámarksviðmiðunargildi fyrir jarðhnetur sem mælt er fyrir um í lið 2.1.1.2 í I. viðauka og ákvæðum um hnetur og þurrkaða ávexti í lið 2.1.1.3 í I. viðauka, og
- c) séu meðhöndlaðar með flokkun eða öðrum aflrænum aðferðum og ekki sé, að lokinni þeirri meðhöndlun, farið yfir þau hámarksviðmiðunargildi, sem mælt er fyrir um í liðum 2.1.1.1 og 2.1.2.1 í I. viðauka, og þessi meðhöndlun hafi ekki í för með sér myndun annarra skaðlegra efnaleifa,
- d) fyrirhuguð notkun þessara afurða sé sýnd með skýrum merkingum þar sem fram kemur að „afurðina verður að flokka eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum til þess að draga úr innihaldi aflatoxína áður en hún er notuð til mannelis eða notuð sem innihaldsefni í matvælum“.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. mars 2001.

5. gr.

1. Á grundvelli niðurstaðna úr eftirliti aðildarríkjanna með því að þau hámarksviðmiðunargildi, sem mælt er fyrir um í 1. lið I. viðauka, séu virt, skýrslanna um beitingu og endurbætur á reglum um góðar starfsvenjur með tilliti til þess að minnka níttratmagn, og mats á gögnunum, sem reglur aðildarríkjanna um góðar starfsvenjur í landbúnaði byggjast á, skal framkvæmdastjórnin hefjast handa, fimmta hvert ár og í fyrsta sinn fyrir 1. janúar 2002, við að endurskoða hámarksviðmiðunargildið með það að markmiði að lækka fyrnefnd gildi.

2. Á grundvelli nýrra vísindagagna og niðurstaðna úr eftirliti aðildarríkjanna með því hvort farið sé að ákvæðum um hámarksviðmiðunargildi þungmálma og 3-MCPD í 3. og 4. lið I. viðauka skal framkvæmdastjórnin hefjast handa, fimmta hvert ár og í fyrsta sinn fyrir 5. apríl 2003, við að endurskoða hámarksviðmiðunargildin með það að markmiði að tryggja öfluga heilsuvernd neytenda.

6. gr.

Reglugerð (EB) nr. 194/97 skal fella úr gildi frá og með 5. apríl 2002.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu reglugerðina sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðartöflunni í II. viðauka.

7. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 5. apríl 2002. Þættir 3 (þungmálmar) og 4 (3-MCPD) í I. viðauka skulu ekki gilda um afurðir sem hafa verið markaðssettar með löglegum hætti í bandalaginu fyrir þessa dagsetningu.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

1. VIÐAUKI

HÁMARKSVIÐMIÐUNARGILDI FYRIR TILTEKIN MENGUNAREFNI Í MATVÆLUM

1. þáttur: Nítröt ⁽¹⁾

Afurð	Hámarksviðmiðunargildi (mg NO ₃ /kg)	Sýnatökuaðferð	Tilvísunargreiningaraðferð
1.1. Ferskt spínat ⁽²⁾ (<i>Spinacia oleracea</i>)	Uppskeyra frá 1. nóvember til 31. mars: Uppskeyra frá 1. apríl til 31. október:	3 000 ⁽³⁾ 2 500 ⁽³⁾	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/700/EBE ⁽⁴⁾
1.2. Varið skemmdum, djúpfrost eða frost spínat		2 000	Tilskipun 79/700/EBE
1.3. Ferskt salat (<i>Lactuca sativa L.</i>) (ræktað undir gleri og undir berum himni)	Uppskeyra frá 1. október til 31. mars: Uppskeyra frá 1. apríl til 30. september: að uppskeru frá 1. maí til 31. ágúst af salati ræktaðu undir berum himni undanskilinni	4 500 ⁽³⁾ 3 500 ⁽³⁾ 2 500 ⁽³⁾ 2 500 ⁽³⁾	Tilskipun 79/700/EBE Lágmarksfjöldi eininga á hvert rannsóknarsýni er 10

2. þáttur: Sveppaeitur (mýkótóxín)

Afurð	Hámarksviðmiðunargildi (µg/kg)			Sýnatökuaðferð	Nothæfisviðmiðanir við greiningaraðferðir
	B ₁	B ₁ +B ₂ +G ₁ +G ₂	M ₁		
2.1. AFLATOXÍN ⁽¹⁾					
2.1.1. Jarðhnetur, hnetur og þurrkaðir ávextir					
2.1.1.1. Jarðhnetur, hnetur og þurrkaðir ávextir og unnar afurðir úr þeim, ætlað beint til manndis eða sem innihaldsefni í matvælum	2 ⁽⁶⁾	4 ⁽⁶⁾	—	Tilskipun 98/53/EB ⁽⁷⁾	Tilskipun 98/53/EB
2.1.1.2. Jarðhnetur sem flokka á eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum áður en þær eru notaðar til manndis eða sem innihaldsefni í matvælum	8 ⁽⁶⁾	15 ⁽⁶⁾	—	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB

Afurð	Hámarksviðmiðunargildi (µg /kg)			Sýnatökuaðferð	Nothæfisviðmiðanir við greiningaraðferðir
	B ₁	B ₁ + B ₂ + G ₁ + G ₂	M ₁		
2.1.1.3. Hnetur og þurrkaðir ávextir sem flokka á eða meðhöndla með öðrum aðferðum áður en þær eru notaðar til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum	5 ⁽⁶⁾ ⁽⁸⁾	10 ⁽⁶⁾ ⁽⁸⁾	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.2. Korn (þ.m.t. bókhveiti, <i>Fagopyrum sp.</i>).					
2.1.2.1. Korn (þ.m.t. bókhveiti, <i>Fagopyrum sp.</i>) og unnar afurðir úr því sem nota á beint til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum.	2	4	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.2.2. Korn (þ.m.t. bókhveiti, <i>Fagopyrum sp.</i>), sem á að flokka eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum, áður en þess er neytt eða það er notað sem innihaldsefni í matvælum	— ⁽⁹⁾	— ⁽⁹⁾	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.3. Mjólk (hrámjólk, mjólk til framleiðslu á afurðum, að stofni til úr mjólk, og hitameðhöndluð mjólk samkvæmt skilgreiningu í tilskipun ráðsins 92/46/EBE ⁽¹⁰⁾ , eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 94/71/EB ⁽¹¹⁾)	—	—	0,05	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB

3. þáttur: Pungmálmar

Afurð	Hámarksviðmiðunargildi (mg/kg blautvigt)	Nothæfisviðmiðanir við sýnatöku	Nothæfisviðmiðanir við greiningaraðferðir
3.1. BLÝ (Pb)			
3.1.1. Kúamjólk (hrámjólk, mjólk til framleiðslu á afurðum, að stofni til úr mjólk, og hitameðhöndluð mjólk samkvæmt skilgreiningu í tilskipun ráðsins 92/46/EBE)	0,02	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/22/EB ⁽¹²⁾	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/22/EB
3.1.2. Ungbarnablöndur og stoðblöndur samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 91/321/EBE ⁽¹³⁾	0,02	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB

Afurð	Hámarksviðmiðunargildi (mg/kg blautvigt)	Nothæfisviðmiðanir við sýnatöku	Nothæfisviðmiðanir við greiningaraðferðir
3.1.3. Kjöt af nautgripum, sauðfé, svínunum og alifuglum samkvæmt skilgreiningu í a-lið 2. gr. tilskipunar ráðsins 64/433/EBE ⁽¹⁴⁾ , eins og henni var síðast breytt með tilskipun 95/23/EB ⁽¹⁵⁾ , og 1. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 71/118/EBE ⁽¹⁶⁾ , eins og henni var síðast breytt með tilskipun 97/79/EB ⁽¹⁷⁾ , að frátöldu slátri samkvæmt skilgreiningu í e-lið 2. gr. tilskipunar 64/433/EBE og 5. mgr. 2. gr. tilskipunar 71/118/EBE	0,1	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.1.3.1. Ætt slátur af nautgripum, sauðfé, svínunum og alifuglum samkvæmt skilgreiningu í e-lið 2. gr. tilskipunar 64/433/EBE og 5. mgr. 2. gr. tilskipunar 71/118/EBE	0,5	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.1.4. Fiskkjöt samkvæmt skilgreiningu í flokki a, b og e í skránni í 1. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 104/2000, að frátöldum þeim fisktegundum sem skráðar eru í tölul. 3.1.4.1	0,2	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.1.4.1. Kjöt af senegalsólflúru (<i>Dicologlossa cuneata</i>), áli (<i>Anguilla anguilla</i>), dílabarra (<i>Dicentrarchus punctatus</i>), hrossamakríl eða brynstirtlu (<i>Trachurus trachurus</i>), gráröndungi (<i>Mugil labrosus labrosus</i>), tvírandaflekk (<i>Diplodus vulgaris</i>), flekkjarytara (<i>Pomadasys benneti</i>) eða sardínunum (<i>Sardina pilchardus</i>)	0,4	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.1.5. Krabbadýr, að frátöldu brúnu krabbakjöti	0,5	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.1.6. Samlokur (tvískelja lindýr)	1,0	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.1.7. Smokkfiskur (án innyfla)	1,0	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.1.8. Korn (þ.m.t. bókhveiti), belgaldin og belgjurtir	0,2	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB

Afurð	Hámarksviðmiðunargildi (mg/kg blautvigt)	Nothæfisviðmiðanir við sýnatöku	Nothæfisviðmiðanir við greiningaraðferð
3.1.9. Grænmeti samkvæmt skilgreiningu í 1. gr. tilskipunar ráðsins 90/642/EBE ⁽¹⁹⁾ , eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/48/EB ⁽²⁰⁾ , að frátöldu káli, blaðgrænmeti, ferskum kryddjurtum og öllum ætisveppum. Hvað kartöflur varðar eiga hámarksviðmiðunargildin við um afhýddar kartöflur	0,1	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.1.9.1. Kál, blaðgrænmeti og allir ræktaðir ætisveppir	0,3	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.1.10. Ávextir samkvæmt skilgreiningu í 1. gr. tilskipunar 90/642/EBE, að frátöldum berjum og smáum aldinum	0,1	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.1.10.1. Ber og smá aldin samkvæmt skilgreiningu í 1. gr. tilskipunar ráðsins 90/642/EBE	0,2	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.1.11. Fita og olfur, þ.m.t. mjólkurfita	0,1	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.1.12. Aldinsafar, aldinsafabykkni (til beinnar neyslu) og nektarsafar samkvæmt skilgreiningu í tilskipun ráðsins 93/77/EBE ⁽²¹⁾	0,05	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.1.13. Vín samkvæmt skilgreiningu í reglugerð ráðsins (EB) nr. 1493/1999 ⁽²²⁾ (þ.m.t. freyðivín en að frátöldum vínlíkjörum), kryddvín, drykkir blandaðir með kryddvíni og hanastél, blönduð með kryddvíni, eins og þau eru skilgreind í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1601/91, og eplasítrar, perusítrar og ávaxtavín. Hámarksviðmiðunargildi eiga við um afurðir framleiddar frá og með ávaxtauppskeru ársins 2001	0,2	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB

Afurð	Hámarksviðmiðunargildi (mg/kg blautvigt)	Nothæfisviðmiðanir við sýnatöku	Nothæfisviðmiðanir við greiningaraðferðir
3.2. KADMÍUM (Cd)			
3.2.1. Kjöt af nautgripum, sauðfé, svínunum og alifuglum samkvæmt skilgreiningu í a-lið 2. gr. tilskipunar 64/433/EBE og 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 71/118/EBE, að frátöldu slátri samkvæmt skilgreiningu í e-lið 2. gr. tilskipunar 64/433/EBE og 5. mgr. 2. gr. tilskipunar 71/118/EBE	0,05	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.2.2. Hrossakjöt	0,2	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.2.3. Lifur úr nautgripum, sauðfé, svínunum og alifuglum	0,5	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.2.4. Nýru úr nautgripum, sauðfé, svínunum og alifuglum	1,0	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.2.5. Fiskkjöt samkvæmt skilgreiningu í flokki a, b og e í skránni í 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 104/2000, að frátöldum þeim fisktegundum sem skráðar eru í tölu 3.2.5.1	0,05	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.2.5.1. Kjöt af senegalsólflúru (<i>Dicologlossa cuneata</i>), áli (<i>Anguilla anguilla</i>), ansjósunum (<i>Engraulis encrasicolus</i>), Þverhausum (<i>Luvarus imperialis</i>), hrossamakríl eða brynstirtlu (<i>Trachurus trachurus</i>), gráröndungi (<i>Mugil labrosus labrosus</i>), tvírandaflekk (<i>Diplodus vulgaris</i>) eða sardínum (<i>Sardina pilchardus</i>)	0,1	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.2.6. Krabbadýr, að frátöldu brúnu krabbakjöti	0,5	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.2.7. Samlokur (tvískelja lindýr)	1,0	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.2.8. Smokkfiskur (án innyfla)	1,0	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.2.9. Korn, að frátöldu hveitiklði, hveitikími, heilkorni og hrísgrjónum	0,1	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB

Afurð	Hámarksviðmiðunargildi (mg/kg blautvigt)	Nothæfisviðmiðanir við sýnatöku	Nothæfisviðmiðanir við greiningaraðferðir
3.2.9.1. Hveitiklöß, hveitikím heilkorn og hrísgrjón	0,2	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.2.10. Sojabaunir	0,2	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.2.11. Grænmeti og ávextir, eins og þeir eru skilgreindir í 1. gr. tilskipunar 90/642/EBE, að frátöldu blaðgrænmeti, ferskum kryddjurtum, öllum ætisveppum, stilkmatjurtum, rötargrænmeti og kartöflum	0,05	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.2.11.1. Blaðgrænmeti, ferskar kryddjurtir, hnúðsilla (rótsellerí) og allir ræktaðir ætisveppir	0,2	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.2.11.2. Stilkmatjurtir, rötargrænmeti og kartöflur, að frátalinni hnúðsillu. Að því er kartöflur varðar eiga hámarksviðmiðunargildin við um afhýddar kartöflur	0,1	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.3. KVIKASILFUR 3.3.1. Fiskafurðir, að frátöldum þeim sem eru skilgreindar í 3.3.1.1	0,5	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
3.3.1.1. Skötuselur (<i>Lophius</i> spp.), steinbítur (<i>Anarhichas lupus</i>), barri (<i>Dicentrarchus labrax</i>), blálanga (<i>Molva dipterygia</i>), rákungar (<i>Sarda</i> spp.), áll (<i>Anguilla</i> spp.), lúða/flyðra (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>), túnfiskar (<i>Euthynnus</i> spp.), oddnefir (<i>Makaira</i> spp.), gedda (<i>Esox lucius</i>), rákleysingi (<i>Orcynopsis unicolor</i>), portúgalskur deplaháfur (<i>Centroscymnes coelolepis</i>), skötur (<i>Raja</i> spp.), gullkarfi, djúpkarfi, litlikarfi (<i>Sebastes marinus</i> , <i>S. mentella</i> , <i>S. viviparus</i>), seglfiskur (<i>Istiophorus platypterus</i>), stinglax (marbendill) (<i>Lepidopus caudatus</i> , <i>Aphanopus carbo</i>), hákarl (allar tegundir), slöngumakríll (<i>Lepidocybium flavobrunneum</i> , <i>Ruvettus pretiosus</i> , <i>Gempylus serpens</i>), styrjur (<i>Acipenser</i> spp.), sverðfiskur (<i>Xiphias gladius</i>), túnfiskar (<i>Thunnus</i> spp.)	1,0	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB

4. þáttur: 3-einklórprópan-1,2-díól (3-MCPD)

Afurð	Hámarksviðmiðunargildi (mg/kg)	Nothæfisviðmiðanir við sýnatöku	Nothæfisviðmiðanir við greiningaraðferðir
4.1. Vatnsrofið jurtaþrótín ⁽²⁴⁾	0,02	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB
4.2. Sojasósa ⁽²⁴⁾	0,02	Tilskipun 2001/22/EB	Tilskipun 2001/22/EB

- ⁽¹⁾ Þessi þáttur er þegar í reglugerð (EB) nr. 194/97 og er endurtekinn hér án breytinga.
- ⁽²⁾ Hámarksviðmiðunargildi fyrir ferskt spínat gilda ekki um ferskt spínat sem setja skal í vinnslu og sem er flutt í lausri vigt beint af akri í vinnslustöð.
- ⁽³⁾ Háð endurskoðun fyrir 1. janúar 2002 samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 5. gr.
- ⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 207, 15.8.1979, bls. 26.
- ⁽⁵⁾ Vanti viðeigandi merkingar sem segja til um framleiðsluaðferð skulu mörkin, sem sett hafa verið fyrir salat ræktað undir berum himni, gilda.
- ⁽⁶⁾ Ákvæði um hámarksviðmiðunargildi skulu gilda um ætan hluta jarðhnetna, hnetna og þurrkaðra ávaxta. Ef hnetur eru efnagreindar „með skum“ skulu útreikningar á innihaldi aflatoxína miðast við að öll mengandi efni séu í æta hlutanum.
- ⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 201, 17.7.1998, bls. 93.
- ⁽⁸⁾ Endurskoða skal ákvæði um hámarksviðmiðunargildi fyrir 1. júlí 2001 með hliðsjón af framförum á sviði vísinda- og tækniþekkingar.
- ⁽⁹⁾ Hafi ákvæði um hámarksviðmiðunargildi ekki verið sett fyrir 1. júlí 2001 skulu þau ákvæði sem fram koma í lið 2.1.2.1 í töflunni gilda framvegis um korn sem um getur í þessum lið.
- ⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 268, 14.9.1992, bls. 1.
- ⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 368, 31.12.1994, bls. 33.
- ⁽¹²⁾ Stjtið. EB L 77, 16.3.2001, bls. 14.
- ⁽¹³⁾ Hámarksviðmiðunargildi eiga við um afurðir sem eru tilbúnar til neyslu eða endurgerðar samkvæmt fyrirmælum frá framleiðandanum.
- ⁽¹⁴⁾ Stjtið. EB L 121, 29.7.1964, bls. 2012.
- ⁽¹⁵⁾ Stjtið. EB L 243, 11.10.1995, bls. 7.
- ⁽¹⁶⁾ Stjtið. EB L 55, 8.3.1971, bls. 23.
- ⁽¹⁷⁾ Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 31.
- ⁽¹⁸⁾ Stjtið. EB L 17, 21.1.2000, bls. 22.
- ⁽¹⁹⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.
- ⁽²⁰⁾ Stjtið. EB L 197, 3.8.2000, bls. 26.
- ⁽²¹⁾ Stjtið. EB L 244, 30.9.1993, bls. 23.
- ⁽²²⁾ Stjtið. EB L 179, 14.7.1999, bls. 1.
- ⁽²³⁾ Stjtið. EB L 149, 14.6.1991, bls. 1.
- ⁽²⁴⁾ Hámarksviðmiðunargildi er gefið upp fyrir afurðina á vökvaformi með 40% þurrefnainnihaldi sem samsvarar hámarksviðmiðunargildinu 0,05 mg/kg í þurrefninu. Aðlaga þarf mörkin hlutfallslega í samræmi við þurrefnisinnihald afurðanna.

II. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Núgildandi reglugerð	Reglugerð (EB) nr. 194/97
—	1. gr.
1. mgr. 1. gr.	a-liður 1. mgr. 2. gr.
1. mgr. 2. gr.	b-liður 1. mgr. 2. gr.
1. mgr. 2. gr.	c-liður 1. mgr. 2. gr.
1. mgr. 3. gr.	2. mgr. 2. gr.
1. mgr. 3. gr.	3. mgr. 2. gr.
2. mgr. 4. gr.	4. mgr. 2. gr.
3. mgr. 4. gr.	5. mgr. 2. gr.
2. mgr. 3. gr.	1. mgr. 3. gr.
3. mgr. 3. gr.	2. mgr. 3. gr.
1. mgr. 5. gr.	3. mgr. 3. gr.
3. mgr. 1. gr.	4. gr.
1. þáttur, „Nítröt“ í I. viðauka	1. tölul., „Nítröt“ í I. viðauka, Mengunarefni í landbúnaði,
2. þáttur, „Sveppaeitur (mýkótoxín)“ í I. viðauka	2. tölul., „Sveppaeitur (mýkótoxín)“ í I. viðauka, Mengunarefni í landbúnaði,
—	II. viðauki, „Önnur mengunarefni“

Fylgiskjal 2.**REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 2375/2001**

frá 29. nóvember 2001

um breytingu á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum.

(Texti sem varðar EES)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 315/93 frá 8. febrúar 1993 um málsmeðferð fyrir bandalagið vegna mengunarefna í matvælum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 2. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 ⁽²⁾ er mælt fyrir um að innihald mengunarefna í matvælum skuli ekki vera meira en tilgreint er í þeirri reglugerð.
- 2) Heitið „díoxín“ nær yfir hóp 75 fjöklóraðra díbenzó-p-díoxína („PCDD“) og 135 efni skyld fjöklóruðu díbensófúraní, en 17 þeirra eru eitruð. Eitraðast af skyldu efnunum er 2,3,7,8-tetraklórdíbensó-p-díoxín (TCDD) en það hefur verið flokkað af Alþjóðakrabbameinsrannsóknastofnuninni og öðrum viðurkenndum alþjóðastofnunum sem þekktur krabbameinsvaldur hjá mönnum. Vísindanefndin um matvæli hefur komist að þeirri niðurstöðu, í samræmi við Alþjóðaheilbrigðismálastofnunina, að díoxín sé ekki krabbameinsvaldandi við gildi sem eru undir ákveðnum viðmiðunarmörkum. Aðrar neikvæðar verkanir, svo sem legslímuvilla, taugaatferlis- og ónæmisbælandi verkanir, koma fram við mun lægri gildi og eru því álitin skipta máli við ákvörðun um viðunandi magn í fæðu.
- 3) Fjöklóruð bifenyíl („PCB“) eru hópur 209 mismunandi skyldra efna sem skipta má í tvo hópa í samræmi við eiturefnafræðilega eiginleika þeirra: 12 skyld efni hafa eiturefnafræðilega eiginleika sem

líkjast díoxínum og eru því oft nefnd „PCB-efni sem líkjast díoxíni“. Hin PCB-efnin hafa ekki eitruhrif sem líkjast díoxíni heldur aðra eiturefnafræðilega eiginleika.

- 4) Öll efni, sem eru skyld díoxínum, eða PCB-efni, sem líkjast díoxíni, hafa missterk eitruhrif. Í því skyni að mögulegt sé að taka saman eitruhrif þessara mismunandi skyldu efna hefur hugtakið „jafngildisstuðlar fyrir eitrunaráhrif“ („TEFs“) verið tekið upp til að greiða fyrir áhættumati og eftirliti. Þetta þýðir að niðurstaða greiningar á öllum hinum 17 skyldu díoxínum og 12 PCB-efnum, sem líkjast díoxíni, er sett fram með einni magnbundinni einingu: „TCDD-eiturjafngildisstyrkur“ („TEQ“).
- 5) Díoxín og PCB sýna mikið viðnám við efnafræðilegu og líffræðilegu niðurbroti og eru því þrávirk í umhverfinu og safnast fyrir í fóður- og fæðukeðjunni.
- 6) Yfir 90% þeirra váhrifa, sem menn verða fyrir af völdum díoxíns, má rekja til matvæla. Matvæli úr dýraríkinu stuðla yfirleitt að u.þ.b. 80% af heildarváhrifum. Uppsöfnun díoxíns í dýrum er að mestu leyti rakin til fóðurs. Því veldur fóður, og í sumum tilfellum jarðvegur, áhyggjum sem hugsanleg uppspretta díoxína.
- 7) Vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar um matvæli samþykkti 30. maí 2001 álitserð um áhættumat fyrir díoxín og PCB-efni sem líkjast díoxínum og er um að ræða uppfærslu sem byggist á nýjum vísindaupplýsingum sem fengust þegar vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar um matvæli samþykkti álitserð um þetta málefni 22. nóvember 2000. Vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar um matvæli hefur ákvarðað vikuleg neyslupölmörk fyrir díoxín og PCB-efni, sem líkjast díoxíni, sem eru 14 þg eiturefnaeiningar Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar (WHO-TEQ)/kg miðað við líkamsþyngd. Mat á váhrifum sýnir að í matvælum mikils hluta almennings í bandalaginu er of stór skammtur af díoxíni og PCB-efnum, sem líkjast díoxínum, miðað við vikuleg neyslupölmörk. Tilteknir hópar íbúa í ákveðnum löndum gætu verið í meiri hættu vegna sérstaks mataræðis.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 37, 13.2.1993, bls. 1.⁽²⁾ Stjóð. EB L 77, 16.3.2001, bls. 1.

- 8) Til að tryggja vernd neytenda er því mikilvægt og nauðsynlegt að díoxínváhrif sem verða við neyslu matvæla séu minnkuð. Mælst hefur sérlega mikið magn díoxína í ákveðnum matvælaflokkum. Þar sem mengun matvæla er nátengd mengun fódurs verður að samþykkja samþætta aðferð til að minnka útbreiðslu díoxíns í fæðukeðjunni, þ.e. úr fóðurefnum yfir í dýr sem gefa af sér afurðir og þaðan í menn.
- 9) Vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar um matvæli hefur mælt með áframhaldandi átaki til að losun díoxína og skyldra efnasambanda út í umhverfið verði eins lítil og gerlegt er. Þetta er árangursríkasta og skilvirkasta leiðin til að minnka magn díoxína og samsvarandi efna í fæðukeðjunni og til að tryggja viðvarandi lækkun álags á mannlífamann. Vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar um matvæli hefur vakið athygli á því að nýlegar rannsóknir á móðurmjólk og mannlóði sýna að díoxínmagn fer ekki lengur minnkandi.
- 10) Hámarksviðmiðunargildi díoxína og PCB-efna, sem líkjast díoxíni, eru heppilegt tæki til að koma í veg fyrir óæskilega mikil váhrif á menn og til að koma í veg fyrir dreifingu óhæfilega mengaðra matvæla, t.d. ef um er að ræða mengun og váhrif fyrir slysi. Enn fremur er nauðsynlegt að ákvarða hámarksviðmiðunargildi til að koma á skyldubundnu eftirliti og til að tryggja samræmda beitingu.
- 11) Ekki er nægilega áhrifaríkt að beita ráðstöfunum sem byggjast eingöngu á því að ákvarða hámarksviðmiðunargildi díoxína og PCB-efna, sem líkjast díoxíni, í matvælum til að draga úr váhrifum á menn af völdum díoxína nema gildið sé ákvarðað svo lágt að meginhluti matvæla sé dæmdur óhæfur til mannelis. Almenn er viðurkennt að auk þess að styðjast við hámarksviðmiðunargildi til að draga á áhrifaríkan hátt úr tilvist díoxína í matvælum skuli gera ráðstafanir til að hvetja til virkra aðgerða, þ.m.t. að beita aðgerðarmarki og viðmiðunarmarki fyrir matvæli í tengslum við ráðstafanir til að takmarka losun. Viðmiðunarmark gefur til kynna gildi, sem stefnt er að því að ná, til að minnka váhrif á meirihluta almennings niður í vikuleg neyslupólmark (TWI) sem vísindanefndin um matvæli ákvarðar. Viðmiðunarmark er tæki fyrir lögbær yfirvöld og rekstraraðila til að beina athyglinni að þeim tilvikum þar sem rétt þykir að auðkenna mengunarvaldinn og grípa til ráðstafana til að draga úr áhrifum hans eða eyða honum, ekki eingöngu af því að það samræmist ekki ákvæðum þessarar reglugerðar heldur einnig ef fram kemur að innihald díoxína í matvælum er hærra en eðlilegt bakgrunnsgildi. Þessi nálgun mun verða til þess að innihald díoxína í matvælum mun smám saman minnka og endanlega munu viðmiðunarmörk nást. Því beinir framkvæmdastjórnin tilmælum um þetta efni til aðildarríkjanna.
- 12) Í eiturefnafræðilegu tilliti skulu öll gildi eiga við um díoxín, fúrön og PCB-efni sem líkjast díoxíni en sem stendur eru hámarksviðmiðunargildi einungis ákvörðuð fyrir díoxín og fúrön en ekki fyrir PCB-efni sem líkjast díoxíni, þar sem takmarkaðar upplýsingar liggja fyrir um algengi hinna síðarnefndu. Sérstaklega verður haldið áfram að vakta tilvist PCB-efna, sem líkjast díoxíni, í því skyni að þessi efni heyri einnig undir ákvæði um hámarksviðmiðunargildi.
- 13) Meta skal hvort díoxíninnihald matvæla sé óásættanlegt í ljósi gildandi bakgrunnsgilda varðandi mengun en þau eru mismunandi frá einni fæðutegund til annarrar. Hámarksviðmiðunargildi skal ákvarðað á ströngu en framkvæmanlegu stigi, að teknu tilliti til bakgrunnsmengunar.
- 14) Til að tryggja að allir rekstraraðilar, sem koma við sögu í fæðukeðjunni, leggi sig alla fram og geri allt sem nauðsynlegt reynist til að takmarka tilvist díoxína í fóðri og matvælum skulu gildandi hámarksviðmiðunargildi endurskoðuð innan tilskilins frests í því skyni að lækka hámarksviðmiðunargildin. Fyrir árið 2006 skal hafa tekst að minnka heildarváhrif, sem menn verða fyrir af völdum díoxína, um a.m.k. 25%.
- 15) Einkum er mælt fyrir um hámarksviðmiðunargildi fyrir matvæli úr dýraríkinu. Eins og sakir standa gilda engin hámarksviðmiðunargildi um afurðir svo sem hrossakjöt, geitakjöt, kanínukjöt og egg anda, gæsa og kornhæna. Einungis liggja fyrir takmörkuð gögn um algengi díoxína í þessum matvælum. Þar að auki hafa þau takmarkaða þýðingu fyrir neysluna og enn sem komið er hefur ekki verið mælt fyrir um neitt hámarksviðmiðunargildi. Ekki er heldur til neitt hámarksviðmiðunargildi fyrir korn, ávexti og grænmeti þar sem þessi matvæli eru almennt lítið menguð og eiga því einungis lítinn þátt í heildarváhrifum á menn af völdum díoxína. Þó er við hæfi að haft sé reglulegt eftirlit með magni díoxína og PCB-efna, sem líkjast díoxíni, í þessum matvælum.
- 16) Jurtaolíur innihalda almennt ekki marktækt magn díoxína eða PCB-efna sem líkjast díoxíni. Þar sem jurtaolíur eru markaðssettar reglulega eða notaðar sem innihaldsefni í matvæli í blöndu með dýrafitu er rétt að ákvarða í eftirlitsskyni hámarksviðmiðunargildi fyrir jurtaolíur.
- 17) Fyrirliggjandi gögn gera ekki kleift að ákvarða hámarksviðmiðunargildi fyrir mismunandi tegundir af fiski og fiskafurðum. Hámarksviðmiðunargildi fyrir díoxín í fiskifóðri gerir það að verkum að díoxínmagn í eldisfiski er mun lægra. Þegar frekari gögn liggja fyrir kann að vera rétt að mæla fyrir um mismunandi gildi fyrir hinar ýmsu tegundir fisks og fiskafurða eða að undanþiggja fisktegundir hafi þær takmarkaða þýðingu fyrir neysluna.

- 18) Ákveðnar fisktegundir, upprunnar á Eystrasaltssvæðinu, geta innihaldið mikið magn díoxíns. Marktækur hluti feitfisks af Eystrasaltssvæðinu, svo sem Eystrasaltssíld og -lax, mun ekki vera í samræmi við hámarksviðmiðunargildi og yrði því ekki hluti af mataræði Svía og Finna. Ýmislegt bendir til þess að ef fiski er sleppt úr mataræðinu geti það haft slæm áhrif á heilsufar í Svíþjóð og Finnlandi. Í Svíþjóð og Finnlandi er til kerfi sem getur tryggt að neytendur séu nægilega vel upplýstir um þau tilmæli um mataræði, er varða takmarkanir á því að tilteknir þjóðfélags hópar, sem eru veikir fyrir, neyti fisks frá Eystrasaltssvæðinu, í því skyni að forðast hugsanlega heilsufarshættu.
- 19) Eftirlitsgögn sýna að í eggjum útihæna eða hæna í hálfþéttbæru eldi (semi-intensive) er meira magn díoxína en í eggjum búrhæna. Heimilt er að gera ráðstafanir til að tryggja að díoxíninnihald þessara eggja sé minnkað. Því er viðeigandi að kveða á um aðlögunartíma áður en hámarksviðmiðunargildi eru tekin upp fyrir egg útihæna eða hæna í hálfþéttbæru eldi.
- 20) Mikils er um vert að díoxínmengun matvæla sé minnkuð. Það er því nauðsynlegt að setja bann við því að blanda matvælum, þar sem farið er að hámarksviðmiðunargildum, saman við matvæli sem fara yfir þessi hámarksviðmiðunargildi.
- 21) Með hliðsjón af ósamræmi milli aðildarríkjanna og hættu á röskun á samkeppni af þeim sökum er nauðsynlegt að gera ráðstafanir innan bandalagsins í því skyni að stuðla að heildstæðum markaði og halda jafnframt meðalhöfðregluna í heiðri.
- 22) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 466/2001 til samræmis við það.
- 23) Haft hefur verið samráð við vísindanefndina um matvæli varðandi ákvæði, sem geta haft áhrif á almannageilbrigði, í samræmi við 3. gr. reglugerðar (EBE) nr. 315/93.
- 24) Fastanefndin um matvæli skilaði ekki jákvæðu álit. Framkvæmdastjórnin hefur því ekki getað samþykkt þau ákvæði sem hún fyrirhugaði að setja samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 8. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) 315/93.

SAMPÝKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 466/2001 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi liður bætist við í 1. gr.:

„1a. Þrátt fyrir 1. lið er Svíþjóð og Finnlandi heimilt, á aðlögunartímabili sem varir til 31. desember 2006, að setja á markað fisk, upprunninn á Eystrasaltssvæðinu,

sem ætlaður er til neyslu á yfirráðasvæði þeirra, og sem inniheldur meira magn díoxíns en gert er ráð fyrir í tölul. 5.2 í 5. þætti I. viðauka, að því tilskildu að til sé kerfi sem tryggir að neytendur séu nægilega vel upplýstir um þau tilmæli um mataræði, er varða takmarkanir á því að tilteknir þjóðfélags hópar, sem eru veikir fyrir, neyti fisks frá Eystrasaltssvæðinu, í því skyni að forðast hugsanlega heilsufarshættu.

Farið verður með alla síðari beitingu þessarar undanþágu í ljósi endurskoðunar á 5. þætti I. viðauka eins og kveðið er á um í 3. mgr. 5. gr.

Finnland og Svíþjóð skulu tilkynna framkvæmdastjórninni fyrir 31. desember ár hvert um niðurstöður vöktunar þeirra á magni díoxína í fiski frá Eystrasaltssvæðinu og gefa skýrslu um þær aðgerðir sem gripið hefur verið til í því skyni að minnka váhrif á menn af völdum díoxína úr fiski frá Eystrasaltssvæðinu.“;

2. Eftirfarandi grein er skotið inn:

„4. gr. a

Að því er varðar díoxín í afurðum sem um getur í 5. þætti I. viðauka skal vera óheimilt:

- að blanda afurðum, sem samræmast hámarksviðmiðunargildi, saman við afurðir þar sem farið er yfir hámarksviðmiðunargildið;
- að nota afurðir sem samræmast ekki hámarksviðmiðunargildi sem innihaldsefni við framleiðslu annarra matvæla;“;

3. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 5. gr.:

„3. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða 5. þátt I. viðauka, í fyrsta sinn eigi síðar en 31. desember 2004, í ljósi nýrra gagna um tilvist díoxína og PCB-efna sem líkjast díoxíni, einkum í því skyni að PCB-efni sem líkjast díoxíni, falli undir gildin sem verða ákvörðuð.

Frekari endurskoðun á 5. þætti I. viðauka skal fara fram eigi síðar en 31. desember 2006 með það að markmiði að lækka hámarksviðmiðunargildin verulega og hugsanlega að mæla fyrir um hámarksviðmiðunargildi fyrir önnur matvæli.“;

4. Viðaukanum er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 1. júlí 2002.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 29. nóvember 2001.

Fyrir hönd ráðsins,
M. VANDERPOORTEN
forseti.

VIÐAUKI

Eftirfarandi 5. þáttur bætist við í I. viðauka:

„5.þáttur: Díoxín (summa fjölkloráðra díbensóparadíoxína (PCDD) og fjölkloráðra díbensófúrana (PCDF), gefin upp í eiturefnaeiningum Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar (WHO), með notkun WHO-TEF (jafngildisstuðlar fyrir eitrunaráhrif, 1997)

Afurðir	Hámarksviðmiðunargildi (PCDD + PCDF) ⁽¹⁾ (pg WHO-PCDD/F-TEQ/g fita eða afurð)	Nothæfisviðmiðanir við sýnatöku	Nothæfisviðmiðanir við greiningaraðferðir
5.1.1. Kjöt og kjötafurðir ⁽⁴⁾ af			
— jörturdýrum (nautgripum, sauðfé)	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g fita ⁽²⁾ ⁽³⁾	Tilskipun 2001/.../EB (*)	Tilskipun 2001/.../EB (*)
— alifuglum og öldum, villtum dýrum	2 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g fita ⁽²⁾ ⁽³⁾	Tilskipun 2001/.../EB (*)	Tilskipun 2001/.../EB (*)
— svínum	1 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g fita ⁽²⁾ ⁽³⁾	Tilskipun 2001/.../EB (*)	Tilskipun 2001/.../EB (*)
5.1.2. Lifur og afurðum úr henni	6 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g fita ⁽²⁾ ⁽³⁾	Tilskipun 2001/.../EB (*)	Tilskipun 2001/.../EB (*)
5.2. Fiskkjöt ⁽⁶⁾ og fiskafurðir ⁽⁷⁾ og afurðir úr því	4 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g votvigt ⁽²⁾	Tilskipun 2001/.../EB (*)	Tilskipun 2001/.../EB (*)
5.3. Mjólk ⁽⁶⁾ og mjólkurafurðir, þ.m.t. smjörfita	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g fita ⁽²⁾ ⁽³⁾	Tilskipun 2001/.../EB (*)	Tilskipun 2001/.../EB (*)
5.4. Hæneegg og eggjaafurðir ⁽⁸⁾	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g fita ⁽²⁾ ⁽³⁾	Tilskipun 2001/.../EB (*)	Tilskipun 2001/.../EB (*)
5.5. Oliur og fitur			
— dýrafita			
— úr jörturdýrum	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g fita ⁽²⁾	Tilskipun 2001/.../EB (*)	Tilskipun 2001/.../EB (*)
— úr alifuglum og öldum villtum dýrum	2 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g fita ⁽²⁾	Tilskipun 2001/.../EB (*)	Tilskipun 2001/.../EB (*)
— úr svínum	1 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g fita ⁽²⁾	Tilskipun 2001/.../EB (*)	Tilskipun 2001/.../EB (*)
— blönduð dýrafita	2 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g fita ⁽²⁾	Tilskipun 2001/.../EB (*)	Tilskipun 2001/.../EB (*)
— jurtaolía	0,75 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g fita ⁽²⁾	Tilskipun 2001/.../EB (*)	Tilskipun 2001/.../EB (*)
— lýsi til manneldis	2 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g fita ⁽²⁾		

(*) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar sem ber að samþykka fyrir 1. júlí 2002.
⁽¹⁾ Efri styrkur; Efri styrkur er reiknaður að því gefnu að gildi mismunandi skyldra efna, sem eru undir ákvörðunarmörkunum, séu jöfn ákvörðunarmörkunum.
⁽²⁾ Endurskoðað skal þessi hámarksviðmiðunargildi í fyrsta sinn fyrir 31. desember 2004 í ljósi nýrra gagna um tilvist díoxína og PCB-efna sem líkjast díoxíni, einkum í því skyni að fella PCB-efni, sem líkjast díoxíni, inn í þau gildi sem sett verða og sem verða síðan endurskoðuð frekar fyrir 31. desember 2006 með það að markmiði að lækka hámarksviðmiðunargildin verulega.
⁽³⁾ Hámarksviðmiðunargildin eiga ekki við matvælaafurðir sem innihalda < 1 % fitu.
⁽⁴⁾ Kjöt af nautgripum, sauðfé, svínum, alifuglum og öldum, villtum dýrum eins og það er skilgreint í a-lið 2. gr. tilskipunar ráðsins 64/433/EBE (Stjtið. EB L 121, 29.7.1964, bls. 2012/64), eins og henni var síðast breytt með tilskipun 95/23/EB (Stjtið. EB L 243, 11.10.1995, bls. 7) og 1. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 71/118/EBE (Stjtið. EB L 55, 8.3.1971, bls. 23), eins og henni var síðast breytt með tilskipun 97/64/EB (Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 31), og 2. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 91/495/EBE (Stjtið. EB L 268, 24.9.1991, bls. 41), eins og henni var síðast breytt með tilskipun 94/65/EB (Stjtið. EB L 368, 31.12.1994, bls. 10), að frátöldu ætu slátri samkvæmt skilgreiningu í e-lið 2. gr. tilskipunar 64/433/EBE og 5. mgr. 2. gr. tilskipunar 71/118/EBE.
⁽⁵⁾ Fiskkjöt og fiskafurðir samkvæmt skilgreiningu í flokkum a, b, c, e og f í skránni í 1. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 104/2000 (Stjtið. EB L 17, 21.1.2000, bls. 22). Hámarksviðmiðunargildið á við um krabbadyr, að frátöldu brúnu krabbakjöti, og smokkfiska án innýfla.
⁽⁶⁾ Mjólk (hrámmjólk, mjólk til framleiðslu á afurðum, að stofni til úr mjólk, hitameðhöndluð mjólk samkvæmt skilgreiningu í tilskipun ráðsins 92/46/EBE (Stjtið. EB L 268, 14.9.1992, bls. 1) eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 96/23/EB (Stjtið. EB L 125, 23.5.1996, bls. 10).
⁽⁷⁾ Hæneegg og eggjaafurðir samkvæmt skilgreiningu í 2. gr. tilskipunar ráðsins 89/437/EBE (Stjtið. EB L 212, 22.7.1989, bls. 87) eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 96/23/EB (Stjtið. EB L 125, 23.5.1996, bls. 10).
⁽⁸⁾ Egg útiháena og háena í hálfþéttbæru eldi, samkvæmt skilgreiningu í 18. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EBE) 1274/91 (Stjtið EB L 121, 16.5.1991, bls. 11), eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1651/2001 (Stjtið. EB L 220, 15.8.2001, bls. 5), skulu vera í samræmi við hámarksviðmiðunargildi frá og með 10. janúar 2004.“

Fylgiskjal 3.**REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 257/2002**

frá 12. febrúar 2003

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 194/97 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum og reglugerð (EB) nr. 466/2001 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 315/93 frá 8. febrúar 1993 um málsmeðferð fyrir bandalagið vegna mengunarefna í matvælum ⁽¹⁾, einkum 2. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 194/97 frá 31. janúar 1997 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1566/1999 ⁽³⁾, eru ákvörðuð hámarksviðmiðunargildi [x; hámarksmagn] fyrir aflatoxín B1 og heildarmagn aflatoxína í tilteknum matvælum. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 frá 8. mars 2001 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð ráðsins (EB) nr. 2375/2001 ⁽⁵⁾, fellir úr gildi og kemur í stað reglugerðar (EB) nr. 194/97 frá og með 5. apríl 2002.
- 2) Í reglugerð (EB) nr. 194/97 er kveðið á um að hámarksviðmiðunargildi fyrir hnetur og þurrkaða ávexti, sem flokka á eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum áður en þau eru notuð til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum, skuli endurskoða fyrir 1. júlí 2001 í ljósi framfara á sviði vísinda- og tæknipækkingar, einkum að því er varðar skilvirki flokkunarinnar eða annarrar meðferðar við það að draga úr magni aflatoxína.
- 3) Að því er þetta varðar hafa einungs verið lögð fram gögn er varða möndlur. Gögnin sýndu fram á að hinar ýmsu flokkunar- og aflrænu aðferðir drógu verulega úr aflatoxíninnihaldi óunninna mandla í neysluvöru. Þó er erfitt að meta hversu víðtæk lækunin er vegna þess hversu breytileg gögnin eru. Því er við hæfi að halda núgildandi hámarksviðmiðunargildum óbreyttum enda séu þau háð endurskoðun.
- 4) Í reglugerð (EB) nr. 194/97 er, að því er varðar korn sem flokka á eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum áður en það er notað til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum, kveðið á um að ef ekki hefðu verið sett ákveðin gildi fyrir 1. júlí 2001 skyldu gildin, sem sett voru fyrir korn ætlað til beinnar

neyslu, gilda þaðan í frá. Ástæða þessa var sú að hvað korn varðar er ekki hægt að útiloka að draga megi úr aflatoxínmengun með flokkun eða öðrum aflrænum aðferðum, en ekki hefur verið sýnt fram á raunverulegan árangur þessarar aðferðar. Einnig var kveðið á um að meðan ekki væru fyrirbyggjandi gögn sem rökstyddu sérstök hámarksviðmiðunargildi fyrir óunnið korn skyldu gildin 2 µg/kg af aflatoxíni B1 og 4 µg/kg af heildarmagni aflatoxíns gilda.

- 5) Að því er þetta varðar hafa einungs verið lögð fram gögn er varða máis. Þrátt fyrir stöðuga vöktun í meira en tvö ár voru niðurstöður þær að einungis takmarkaður fjöldi framleiðslueininga væri mengaður. Möguleikinn á að sýna fram á árangur af flokkun, hreinsun og öðrum aflrænum aðferðum var af þeim sökum takmarkaður. Á grundvelli þessara takmörkuðu gagna er ljóst að með hinum ýmsu flokkunar- og aflrænu aðferðum er hægt að minnka verulega aflatoxíninnihald óunnins máis eftir hreinsun í neysluvöru (flögur og korn). Aflatoxínmengun var að helst að finna í úrgangi og í minna mæli í máiskími, klíðismjöli og brotnum máis (afurðir í dýrafóður). Þar sem gögnin eru takmörkuð og breytileg er ekki mögulegt að meta tölulega og með vissu að hvaða marki hægt er að ná fram þessari lækun. Þar sem þörf er á frekari gögnum áður en hægt er að komast að lokaniðurstöðu er við hæfi að framlengja í síðasta sinn fyrir máis það tímabil sem ekki eru ákvörðuð gildi fyrir.
- 6) Engin gögn hafa verið lögð fram fyrir óunnið korn, annað en máis, og því skulu hámarksviðmiðunargildin sem ákvörðuð hafa verið fyrir korn ætlað til manneldis, einnig gilda frá og með 1. júlí 2001 um korn sem flokka á eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum áður en það er notað til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum.
- 7) Mikils er um vert að þessi hámarksviðmiðunargildi öðlist gildi eins fljótt og auðið er og haldist í gildi eftir að reglugerð (EB) nr. 466/2001 hefur komið í stað reglugerðar (EB) nr. 194/97. Því ber að breyta báðum þessum reglugerðum í samræmi við það.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 37, 13.2.1993, bls. 1.⁽²⁾ Stjóð. EB L 31, 1.2.1997, bls. 48.⁽³⁾ Stjóð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 17.⁽⁴⁾ Stjóð. EB L 77, 16.3.2001, bls. 1.⁽⁵⁾ Stjóð. EB L 321, 6.12.2001, bls. 1.

- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á tölul. 2., Aflatoxín, í I. þætti viðauka við reglugerð (EB) nr. 194/97:

1. Eftirfarandi komi í stað tölul. 2.1.1 og 2.1.2:

Afurðir	Aflatoxín: leyfilegt hámarksviðmiðunargildi (1)			Sýnatöku- aðferð	Tilvísunar- greiningar- aðferð
	B ₁	B ₁ + B ₂ + G ₁ + G ₂	M ₁		
„2.1.1. Jarðhnetur, hnetur og þurrkaðir ávextir					
2.1.1.1. Jarðhnetur, hnetur og þurrkaðir ávextir og unnar afurðir úr þeim, ætluð beint til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum	2 (4)	4 (4)	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.1.2. Jarðhnetur sem flokka á eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum áður en þær eru notaðar til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum	8 (4)	15 (4)		Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.1.3. Hnetur og þurrkaðir ávextir sem flokka á eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum áður en þau eru notuð til manneldis eða notuð sem innihaldsefni í matvælum	5 (4)	10 (4)	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.2. Korn (þar á meðal bókhveiti, <i>Fagopyrum</i> sp.)					
2.1.2.1. Korn (þar á meðal bókhveiti, <i>Fagopyrum</i> spp.) og unnar afurðir úr því sem nota á beint til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum	2	4	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.2.2. Korn (þar á meðal bókhveiti, <i>Fagopyrum</i> spp.), sem á að flokka eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum, áður en það er notað til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum	2	4	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.2.3. Más sem flokka á eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum áður en hann er notaður til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum	—	—	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB*

2. Neðanmálgrein 5 falli brott.

3. Neðanmálgrein 6 falli brott.

2. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á tölu. 2.1, Aflatoxín, í 2. þætti I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 466/2001:

1. Eftirfarandi komi í stað tölul. 2.1.1 og 2.1.2:

Afurðir	Aflatoxín: leyfilegt hámarksviðmiðunargildi ⁽¹⁾ (µg/kg)			Sýnatöku- aðferð	Tilvísunargreiningar- aðferð
	B ₁	B ₁ + B ₂ + G ₁ + G ₂	M ₁		
„2.1.1. Jarðhnetur, hnetur og þurrkaðir ávextir					
2.1.1.1. Jarðhnetur, hnetur og þurrkaðir ávextir og unnar afurðir úr þeim, ætluð beint til mannelis eða sem innihaldsefni í matvælum	2 ⁽⁶⁾	4 ⁽⁶⁾	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.1.2. Jarðhnetur sem flokka á eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum áður en þær eru notaðar til mannelis eða sem innihaldsefni í matvælum	8 ⁽⁶⁾	15 ⁽⁶⁾		Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.1.3. Hnetur og þurrkaðir ávextir sem flokka á eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum áður en þau eru notuð til mannelis eða sem innihaldsefni í matvælum	5 ⁽⁶⁾	10 ⁽⁶⁾	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.2. Korn (þar á meðal bókhveiti, <i>Fagopyrum</i> spp.)					
2.1.2.1. Korn (þar á meðal bókhveiti, <i>Fagopyrum</i> sp.) og unnar afurðir úr því sem nota á beint til mannelis eða sem innihaldsefni í matvælum	2	4	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.2.2. Korn (þar á meðal bókhveiti, <i>Fagopyrum</i> spp.), sem á að flokka eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum, áður en það er notað til mannelis eða sem innihaldsefni í matvælum	2	4	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.2.3. Más sem flokka á eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum áður en hann er notaður til mannelis eða sem innihaldsefni í matvælum	— ⁽⁸⁾	— ⁽⁸⁾	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB“

2. Neðanmálgrein 8 falli brott.

3. Neðanmálgrein 9 falli brott.

„⁽⁸⁾ Hafi ekkert ákveðið gildi verið ákvarðað fyrir 1. júlí 2003 skulu þau gildi sem fram koma í tölu. 2.1.2.1 í töflunni eiga við um más, sem um getur í þessum lið, þaðan í frá.“

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Ákvæði 1. og 3. gr. skulu gilda frá og með deginum eftir að þær eru birtar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Ákvæði 2. gr. skulu gilda frá 5. apríl 2002.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 12. febrúar 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.